

Samenwerking met 'Samen Bereiken' geeft nieuw elan

Woonzorgcomplex Welgelegen en Samen Bereiken, bijzondere zorg voor bijzondere mensen

BERLTSUM - Het Woonzorgcomplex Welgelegen in Berltsum van René en Jantje Posthuma werkt al sinds jaar en dag hard om mensen in kansloze, weerloze en dakloze situatie weer een fijne plek met bestaansrecht te geven. Ze doen dat inmiddels al vijftien jaar. „Sommige zijn er bij binnenkomst slecht aan toe, maar langzaam maar zeker krijgt hun leven weer structuur. Dat sociale aspect van dit werk is onze drijfveer”, legt René Posthuma uit.

TEKST EN FOTO'S: SYBE JOOSTEMA

René Posthuma woont met echtgenote Jantje sinds 2007 in het voorste deel van Woonzorgcomplex Welgelegen, een voormalige pastorie en gereformeerde kerk. In feite onder hetzelfde dak dan de bewoners. Betrekkelijk nieuw is de samenwerking met Xavière Kolk en haar onderneming TAS Tekst, Advies en Support. Zij vormt met Woonzorgcomplex Welgelegen de nieuwe BV Samen Bereiken, waarmee onder andere wekelijks dagbesteding mogelijk wordt gemaakt. „Mooi dat wij hieraan kunnen bijdragen met gecertificeerde en ervaren krachten. Ik ervaar Woonzorgcomplex Welgelegen als een warme plek voor mensen die hier hun leven op de rit hebben.”

Met 'Samen Bereiken' wordt er ook winst gemaakt op de snelheid van handelen als iemand onverhoopt een gerichte en urgente zorgvraag voor Woonzorgcomplex Welgelegen heeft. „Het is zo fijn dat iemand de hulp of een veilig dak boven het hoofd kan krijgen, op een moment dat het zo nodig is.”

Xavière Kolk biedt dagbesteding aan met een creatieve inslag, van muziek maken tot meubels maken. „In de locaties die ze daarvoor beschikbaar heeft, wordt een aantal bewoners van Welgelegen iets extra's gegund. Je ziet ze echt blij terugkomen”, vertelt Posthuma. „Ze worden er echt in hun kracht gezet. Ik beleef dit als een fijne samenwerking.”

Kolk: „Als je mensen mogelijkheden geeft, zie je dat ze op zo'n plek weer in zichzelf gaan geloven, en weer toekomst in hun leven zien. Dat is echt prachtig.” Dat beaamt René Posthuma ook. „Ze voelen zich hier écht thuis en dat is de

verdiens van zowel ons als de bewoners zelf.”

Het interview vindt plaats in een aanleunende, maar op het oog zelfstandige woning van Willem, een van origine sociale en maatschappelijk bewogen man die door schrijnende omstandigheden (drugs)problemen aan lagerwal raakte. „Het was een zware tijd, maar hier vond ik mijn thuis. René en Jantje hebben mij weer de kans gegeven om weer een leven op te bouwen en mijn schulden te vereffenen.” De gastheer heeft de woning gezellig ingericht en laat zien dat hij fan van Ajax is. „Het is altijd een keuze, die eerste stap”, licht René Posthuma toe. „Die moet wel gezet worden.” Willem knikt: „En, ik ga hier nooit weer weg, ik ben weer mens geworden.”

Posthuma kende als Berltsumer Pension Welgelegen goed. Hij kwam als timmerman vaak over de vloer. Bijvoorbeeld bij een isoleerklus, waarbij ook nieuwe ramen met een hogere isolatiewaarde werden geplaatst. Hij maakte praatjes met de bewoners en toonde toen al betrokkenheid. „Ik had meteen een klik met die mensen.”

'Koos'

Een bekende bewoner van Woonzorgcomplex Welgelegen was Koos. Klein van postuur en met één grote passie: voetbal. Waar hij ook kwam in het shirt van een van de seniorteam van Berlikum was er ontzag voor zijn kwaliteiten. De dribbelkoning was een aanvallend en attractief spelende voetballer van het tweede of derde elftal. „En als hij niet hoefde te spelen, was hij grensrechter, of had hij de krijtlijnen op het veld ge-

trokken. Een supervrijwilliger voor de club”, vertelt Posthuma.

Dat is tegelijkertijd het ideaalbeeld van iedere woonzorgstichting. (Re) Integreren op zo'n wijze is niet de gewoonte zaak van de wereld. Velen blijven liefst geïsoleerd binnen het de woonzorgplek. Dat een aantal bewoners via Samen Bereiken in hun kracht wordt gezet bewijst dat het ook anders kan. „Het geeft hen een positieve drive. Al moet ik toegeven - als je het over terugkeer in de maatschappij hebt - dat slechts een klein deel helemaal terugkeert in de maatschappij.”

2007

René Posthuma meldde zich in 1995 al bij Bakker om het toenmalige pension voort te zetten. Dat ging op het laatste moment niet door, hoewel de voortvarende Posthuma zijn huis al had verkocht. Hij kocht daarom een woning in Menaam, maar kreeg in 2007 alsnog de mogelijkheid. Zijn wens iets voor de bewoners te gaan betekenen kwam uit.

En anno 2022, vijftien jaar verder, staat de ontwikkeling niet stil. Zo is René Posthuma oprecht blij met de extra mogelijkheden voor de bewoners via Samen Bereiken. „Dat heeft een positieve werking gehad, waar wij erg blij mee zijn. Je werkt per slot van rekening aan het welzijn van de mensen die hier wonen.”

Xavière Kolk is van jongs af aan begaan met de mensen aan de zelfkant van de samenleving. „Mensen die door omstandigheden, gebrek aan liefde en zorg, met olopende schulden en druggebruik buiten beeld raken. Ze bestaan niet meer voor het rechtssysteem en worden als paria's weggezet. Op een gegeven moment trekken instanties de handen ervan af of zijn er te lange wachtlijsten om meteen in te grijpen.”

René Posthuma en Xavière Kolk kijken elkaar aan. „Als we niet oppassen worden deze mensen door

instanties tegen elkaar uitgespeeld. Woonzorgcomplex Welgelegen getroost zich de inspanning om mensen een goed leven te gunnen en wij zijn blij daar ons steentje aan bij te dragen”, vertelt Kolk, die ook als mentor opereert.

'Kans op herstel'

Kolk heeft over diverse casussen indien nodig contact, er wordt gespiegeld en meegedacht. Het gaat soms om de negatieve spiraal te doorbreken, is de overtuiging van Posthuma en Kolk. En „Wij hebben ons dit jaar ten doel gesteld om de tijd tussen binnenkomst in de 'inhousing first', daadwerkelijk ondersteunen en inzetten op daginvulling en dagparticipatie te verkleinen. Dan is er meer kans is op herstel.”

Het idealisme om een goed beschermend dak te vormen voor mensen, daklozen voor wie er anders amper plek is, blijft de drive. Psychiatrische problemen, drugsproblemen en isolatie van de maatschappij zijn van alle tijden, zelfs in en welvarend land als Nederland. „Achter veel gesloten voordeuren gebeuren de meest ernstige zaken. Dat zien we in de praktijk terug”, stelt Posthuma vast.

Geen wonder dat hij de dagbesteding, waarbij naar de talenten van mensen wordt gekeken, als een positieve ontwikkeling geldt. „Je ziet ze opbloeien”, vertelt Xavière Kolk hierover. „Het plezier straalt

er van af. Maar als iemand een keertje een slechte dag heeft, kan dat ook.”

Er gaat veel goed in de zorg en in woonzorgcomplexen, stellen Posthuma en Kolk vast. De norm is dat iedereen mens en zichzelf mag zijn. Het vergt weinig om mensen te isoleren in de maatschappij, maar veel om mensen daarna weer een gezicht te geven en een weg terug te gunnen. Xavière Kolk: „Daarom is dit zorgwooncomplex zo van belang. Het gaat hier om begrip en respect. Dat voedt weer het zelfrespect van mensen voor wie het een mooie plek is. Je zult als kind maar zijn afgewezen, nergens meer voor te leven hebben. Dan zijn er plekken nodig om hen vertrouwen te geven.”

Als ik na het interview het erf van Woonzorgcomplex Welgelegen in Berltsum afloop, zegt René Posthuma nog iets veelbetekenends.

„Mensen die hier wonen en de structuur terugvinden, vertellen mij dikwijls dat Jantje en ik voor hen de ouders zijn, die ze zelf nooit hebben gehad. Dat zegt veel over hoezeer ze door gebrek aan aandacht en liefde, getraumatiseerd zijn geraakt zich nergens meer thuis voelden en aan lagerwal zijn geraakt.”

Een aantal mensen loopt met een bewoner het erf af. René Posthuma krijgt een liefdevolle hand. Hij knikt hen toe.

